

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 16Cb/7/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7910215509
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Petrová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2019:7910215509.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou Mgr. Vierou Petrovou v právnej veci žalobcu: „ik“H. a.s., H.: XX XXX XXX, so sídlom I. XX/XX, E. nad I., práv. zast. X.. O. K., advokátka, S., proti žalovanému: I. W. s.r.o., H.: XX XXX XXX, so sídlom Z. 4, E. nad I., práv. zast. X.. J. D., advokát, so sídlom Z. č. 4, Y., za účasti intervenienta H.. X. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, W. nad O., práv. zast. X.. J. D., advokát, so sídlom Z. č. 4, Y., o zaplatenie 27.058,87 Eur z titulu straty spôsobenej nekalou súťažou, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovaný a intervenient na strane žalovaného majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorú sumu je povinný žalobca zaplatiť na účet právneho zástupcu žalovaného a intervenienta žalovaného s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou doručenou súdu 18.11.2010 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 27.058,87 Eur a trov konania. Z odôvodnenia žaloby vyplýva, že žalobca vyčíslil túto sumu v zmysle § 53 Obchodného zákonníka titulom „náhrady škody, finančného zadosťučinenia a teda vydania bezdôvodného obohatenia“ (bod IV. žaloby č.l. 3 spisu).

2. Žalobca uviedol, že podniká v predmete činnosti vnútroštátne a medzinárodné zasielateľstvo od 09.04.1993. Tvrdil, že od založenia si spoločnosť vybudovala materiálne a finančné zázemie, stala sa jedným z lídrov v oblasti svojho podnikania v rámci Slovenskej republiky a Európskej únie. Získanie postavenia si vyžiadalo rozsiahle finančné, technologické a logistické investície. H.. X. I., je bývalým štatutárnym zástupcom a riadiacim pracovníkom žalobcu. Jeho pracovný pomer bol uzatvorený 01.07.1993 a skončil 23.03.2009 dohodou. Od 24.03.2009 do 27.11.2009 H.. X. I. pracoval u žalobcu na základe dohody o pracovnej činnosti. V manažérskej zmluve v čl. III v rámci konkurenčnej doložky sa zaviazal po dobu dvoch rokov po skončení pracovného pomeru nevykonávať pre iného zamestnávateľa, alebo na vlastný účet činnosť, ktorá bola predmetom činnosti spoločnosti, alebo inú činnosť, ktorá by mala súťažnú povahu voči podnikaniu spoločnosti. H.. I. dňa XX.XX.XXXX podpísal u žalobcu Firemnú smernicu o obchodnom tajomstve a zákaze konkurencie, v ktorej sa zaviazal zachovávať mlčanlivosť o všetkých informáciách a skutočnostiach, o ktorých sa pri výkone činnosti spoločnosti dozvie a ich prezradenie tretím osobám by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu. Táto povinnosť trvá po dobu dvoch rokov po zániku činnosti H.. I. pre spoločnosť. H.. I. sa v časti 3 Firemnej smernice zaviazal, že nebude podnikáť v obore rovnakom, alebo obdobnom obore podnikania spoločnosti, ani vstupovať so spoločnosťou do obchodných vzťahov, sprostredkovať, alebo obstarávať pre iné osoby obchody spoločnosti a zúčastňovať sa na podnikaní inej spoločnosti s rovnakým, alebo obdobným predmetom podnikania. Podľa časti 4 subjekt zodpovedá za škodu, ktorú spoločnosti spôsobí zavineným

porušením vyššie uvedených povinností. Podľa článku 5 Smernice v prípade, že subjekt poruší niektorú z povinností v odseku 1 smernice, zaplatí zmluvnú pokutu vo výške 150.000,- Sk za každý prípad. Okrem toho súhlasil a vzal na vedomie, že spoločnosť bude od tohto subjektu požadovať náhradu škody presahujúcu zmluvnú pokutu. Žalobca si svoje nároky z titulu zmluvnej pokuty uplatňuje voči H.. I. osobitnou žalobou. Dňa XX.XX.XXXX došlo k Dohode o skončení pracovného pomeru medzi žalobcom a H.. X. I.. Dňa 12.01.2010, teda bezprostredne po skončení pracovného pomeru H.. X. I. u žalobcu, bol vydaný výpis zo živnostenského registra č. XXX-XXXXX s obdobným predmetom činnosti ako má žalobca, vrátane zasielateľstva, pre p. D. I., ktorý je jeho synom. Dňom 12.01.2010 vznikla spoločnosť I. W. s.r.o. so zhodným, alebo veľmi podobným predmetom činnosti, ako má žalobca. H.. X. I. a p. D. I. sú príbuznými v 1. rade, ide o vzťah otca a syna. Od vzniku žalovaného dochádza k snahe o získavanie klientov žalobcu a to cestou aktivít bývalého riaditeľa spoločnosti za použitia obchodných a logistických informácií získaných touto osobou pri výkone jeho pracovných povinností a to najmä zabezpečenie prepravo-obstarávateľských zmlúv s ŽS D. W. a ČD D. a.s., Y. P. AG. Z hľadiska žalobcu ide jednoznačne o nekalé obchodné praktiky a konanie v rozpore s dobrými mravmi, pri realizácii obchodnej činnosti zo strany žalovaného a to zneužívaním postavenia a dobrého mena spoločnosti žalobcu, informácií o obchodných vzťahoch. V konečnom dôsledku ide o znevažovanie dobrého mena žalobcu z dôvodu neodbornej a nedôslednej realizácie kontraktov získaných na základe tejto činnosti. Žalobca vyzval žalovaného na ukončenie týchto aktivít, no žalovaný považoval výzvu za neopodstatnenú. Keďže žalovaný vo svojej obchodnej činnosti využíval a využíva osobu, ktorá pracovala u žalobcu v pozícii riaditeľa s podpísanou manažérskou zmluvou, v ktorej sa H.. I. zaviazal nevykonávať pre iného, alebo na svoj vlastný účet činnosť, ktorej predmetom by mohla byť súťažná povaha voči podnikaniu žalobcu, je zrejme, že sa v súlade s Obchodným zákonníkom jedná o nekalú obchodnú súťaž, nekalé obchodné praktiky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi pri obchodnom styku. Tvrdil, že na žalobcu sa obrátilo písomne, alebo osobe viacero kmeňových klientov s tým, že boli vyzvaní k uzatváraniu nových kontraktov za podmienok, ktoré nezodpovedajú pôvodným dohodnutým zmluvným podmienkam. Účelovo im boli predkladané dojednania, ktoré majú za cieľ uzatvorenie nových zmlúv, no už so žalovaným. V rámci tejto činnosti žalovaný využíva kontrakty, poznatky a logistické služby a obchodné zázemie, ktoré pochádza z obdobia vykonávania pracovnej činnosti bývalého riaditeľa u žalobcu. Žalovaný má poznatky od svojich klientov, že jeho bývalý zamestnanec H.. X. I. je priamo zaangażovaný vo vyššie uvedenej činnosti. H.. I. síce nie je priamo vedený v obchodnom registri ako osoba oprávnená konať v mene žalovaného, resp. s vlastníckym podielom v organizácii, no na základe poznatkov od klientov žalobcu vie, že H.. I. sa v aktivitách žalovaného osobne angažuje. Predmetom práv patriacich podniku je aj obchodné tajomstvo, ktoré tvoria všetky skutočnosti obchodnej, výrobné alebo technickej povahy súvisiace s podnikom, ktoré majú skutočnú, alebo aspoň potenciálno-materiálnu, alebo nemateriálnu hodnotu a ktoré nie sú v príslušných kruhoch bežne dostupné, majú byť podľa vôle podnikateľa utajené a podnikateľ zodpovedajúcim spôsobom ich utajenie zabezpečuje. Žalobca vyčíslil v súlade s § 53 Obchodného zákonníka náhradu škody, finančné zadosťučinenie a teda vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 01.01.2010 do 31.08.2010 sumou 27.058,87 Eur, ktorú vyčíslil ako sumu zodpovedajúcu počtu obchodných prípadov odvozu zásielky firmou I. W. s.r.o., ďalej vyčíslil stratu spôsobenú konkurenčnou činnosťou firmy I. od 01.01.2010 do 31.08.2010. Žalobca priamo v žalobe predložil tabuľkou formou vyčíslenú sumu, ktorej sa žalobou domáha za obdobie od 01.01.2010 do 31.08.2010 a to 1/ formou počtu obchodných prípadov žalovaného so spoločnosťou I. Z. mbH za toto obdobie, 2/ vyčíslením straty spôsobenej konkurenčnou činnosťou žalovaného (č.l.4- 8 spisu).

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom súdu 22.12.2011 (č.l. 46 spisu) žiadal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú. Mal za to, že žaloba je účelovo vykonštruovaná a okrem ničím nepodložených zlomyseľných tvrdení žalobcu neobsahuje žiadne skutočnosti alebo dôkazy, ani návrh na vykonanie dôkazov, ktoré by boli spôsobilé privodiť pre žalobcu rozhodnutie v zmysle žalobného petitu. Poprel, že by žalovaný pri podnikaní použil nekalosúťažné praktiky. Žaloba je postavená na dohode o účasti na podnikaní žalovaného osobou, ktorá bola zamestnancom žalobcu. Žalovaný je samostatný subjekt práva a pokiaľ žalobca prišiel do právneho vzťahu s osobami, ktoré boli u neho v pracovnom pomere a má s nimi upravené svoje vzťahy, má riešiť svoje problémy priamo s nimi. Žalovaný so žalobcom neprišiel do žiadneho právneho vzťahu, ani nezasiahol do sféry jeho podnikania a už vôbec nie nedovolené. Žalovanému nie je známe, či žalobca mal dohodu s H.. I. na zákaz konkurencie, táto skutočnosť žalovanému nebola známa a nemôže za to znášať ani žiadnu zodpovednosť. Pokiaľ sa žalobca domáha povinnosti zachovávať mlčanlivosť od H.. I., vzhľadom k zákazu konkurencie mal za to, že škodu je treba vymáhať od samotného H.. I., ktorý sa však na podnikateľských aktivitách žalovaného nezúčastňuje a so žalovaným nie je nijako prepojený, nie je jeho spoločníkom, ani štatutárnym

zástupcom, nebol u neho v pracovnom pomere. Vnútro podniková firemná smernica nie je všeobecne záväzným právnym predpisom. Práve žalobca zasahuje do sféry obchodného tajomstva žalovaného, keď sa snaží zhromažďovať o ňom údaje, aj keď ho k tomu neopravňuje žiaden právny predpis. Namietal, že v E. nad I. je viacero prepravných spoločností, z ktorých ktorákoľvek mohla vykonať a zabezpečiť ktorúkoľvek prepravu, ktorú uvádza žalobca.

4. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 01.03.2018 (č.l. 262) doplnil, že hlavným predmetom činnosti žalobcu je vnútroštátne a medzinárodné zasielateľstvo od r. 1993. Členom predstavenstva žalobcu bol aj H.. X. I., ktorý pôsobil v spoločnosti žalobcu od 27.11.2009 ako riadiaci pracovník a mal na starosti kontakt s klientmi žalobcu. Vzťah H.. I. voči žalobcovi bol upravený vnútornou smernicou o obchodnom tajomstve a zákaze konkurencie, mandátnou zmluvou (manažérska zmluva pre riaditeľa spoločnosti) a tiež stanovami, z ktorých vyplýva povinnosť mlčanlivosti a povinnosť nesprístupňovať obchodné tajomstvo. Žalovaný vznikol zápisom do obchodného registra dňa XX.XX.XXXX, pričom predmetom jeho činnosti okrem iného je tiež vnútroštátne a medzinárodné zasielateľstvo. Sídlo žalovaného do konca r. 2015 bolo v blízkosti sídla žalobcu. Štatutárnym orgánom a spoločníkom žalovaného je syn H.. X. I., p. D. I.. Tvrdil, že po vzniku žalovaného H.. I. oslovoval klientov žalobcu a na osobných stretnutiach ich navádzal k tomu, aby „prešli“ a stali sa klientmi žalovaného. Na preukázanie týchto skutočností žalovaný predložil čestné vyhlásenia zástupcov klientov žalobcu, resp. ich zamestnancov. Napriek tomu, že H.. I. nie je zamestnancom, ani konateľom žalovaného, s výkonom obchodnej činnosti žalovanému pomáhal, zastrešoval špedičné úkony a colno-deklarantské činnosti na transport tovaru, urgoval vypísanie a vyplnenie sprievodných dokumentov k zásielkam, preveroval pripravenosť, vyhotovenie nákladných listov a colných vyhlásení k zásielkam a snažil sa urýchliť vyhotovenie dokumentácie na zásielky žalovaného. Z uvedeného jednoznačne vyplýva používanie obchodného tajomstva žalobcu na prospech žalovaného a taktiež skutočnosť, že podnikanie žalovaného riadil H.. I.. Následkom nekalosúťažného konania zo strany žalovaného, ktorý neoprávnene použil obchodné tajomstvo žalobcu došlo k poklesu objednávok od dlhodobých klientov. Jediným dôvodom, prečo k úbytku došlo, je konanie žalovaného prostredníctvom p. H.. X. I., keďže ako vyplýva z čestných prehlásení, obdobie úbytku objednávok a obdobie priebehu rokovaní zo strany žalovaného sú zhodné. Nárok žalobcu, ktorého sa v tomto konaní domáha, je nárokom nekalosúťažným v zmysle ust. § 44 a násl. Obchodného zákonníka. Túto skutočnosť potvrdil Krajský súd v Uznesení zo dňa 28.04.2017 sp. zn. 4Cob/19/2017-2017, kde sa v odseku 17 uvádza, že žalobca musí preukázať, že žalovaný sa choval nekalosúťažne. Žalovaný využíval pri získavaní klientov H.. X. I., ktorý bol viazaný obchodným tajomstvom, pod ktoré patrí aj zoznam klientov a ich kontaktné údaje. Žalovaný prostredníctvom H.. X. I. vykonáva svoju obchodnú činnosť, klienti žalobcu sa v dôsledku kontaktovania zo strany H.. X. I. stali klientmi žalovaného. Vychádzajúc z uvedeného žalobca je toho názoru, že preukázal naplnenie druhého znaku generálnej klauzuly a to konanie v rozpore s dobrými mravmi súťaže. Argumentujúc teóriou opaku tvrdil, že konanie žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi súťaže, ak súťažiteľ použije informácie získané v rozpore so zmluvou, ktorou je osoba, ktorú na to použil, viazaná. Preto konanie žalovaného, ktorý využíval obchodné tajomstvo žalobcu, nie je možné identifikovať inak, ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. V zmysle čestných vyhlásení, ktoré žalobca súčasne s vyjadrením predložil, osoby ktoré žalovaný prostredníctvom p. I. oslovil, sa zhodujú s klientmi žalobcu, pri ktorých došlo k úbytku objednávok. Žalobca sa domáha náhrady škody v zmysle § 53 Obchodného zákonníka, § 757 Obchodného zákonníka s odkazom na § 373 Obchodného zákonníka. Tvrdil, že žalovaný mu spôsobil škodu tým, že porušil právnú povinnosť, ktorou je samotné nekalosúťažné konanie žalovaného. Vznik škody spočíva v úbytku klientov na strane žalobcu, čo predstavuje ušlý zisk spoločnosti. Medzi konaním žalovaného a vznikom škody existuje príčinná súvislosť, ktorou je nekalosúťažné konanie žalovaného, ktoré zapríčinilo pokles objednávok.

5. Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami strán sporu, výsluchom štatutárneho zástupcu žalobcu, výsluchom štatutárneho zástupcu žalovaného, prílohou č. 1 k dohode o pracovnej činnosti H.. I. zo dňa 24.08.2009 (č.l. 10-11), dohodou o skončení pracovného pomeru H.. I. u žalobcu (č.l. 12), dodatku k dohode o pracovnej činnosti H.. I. zo dňa 24.03.2009 (č.l. 30), prepravnými listami (č.l. 14-16), výpisom zo živnostenského registra na meno H.. I. (č.l. 18-19), výpisom zo živnostenského registra žalovaného (č.l. 20-21), výzvou na upustenie od zásahov do podnikateľskej činnosti žalobcu adresovanú žalovanému zo dňa 19.07.2010 (č.l. 22-23), odpoveďou na výzvu zo dňa 04.08.2010 (č.l. 24), výpisom z obchodného registra žalovaného (č.l. 25-26), dohodou o skončení dohody o pracovnej činnosti (č.l. 27), firemná smernica o obchodnom tajomstve a zákaze konkurencie z 15.07.2008 (č.l. 28-30), manažérskou zmluvou pre H.. X. I. (č.l. 31-33), výsluchom svedka H.. X. I., knihou pohľadávok žalobcu za r. 2012 (č.l. 322-329), čestným vyhlásením U. O. z 22.05.2012 (č.l. 266), čestným vyhlásením H.. A. Q. zo dňa

24.05.2012 (č.l. 267), čestným prehlásením G. E. z 22.05.2012 (č.l. 267), čestným prehlásením X. S. z 22.05.2012 (č.l. 268), čestným prehlásením B. S. zo dňa 28.05.2012 (č.l. 268), zo zmluvy o úprave vzťahov medzi spoločnosťou a členmi jej orgánov zo dňa 13.01.2009 (č.l. 269), výpisu zo stanov akciovej spoločnosti žalobcu (č.l. 270).

6. Žalobca na pojednávaní 18.04.2018 (č.l. 300) prostredníctvom právneho zástupcu doplnil, že pokiaľ sa jedná o preukázanie nekalosúťažného konania, podstatné skutkové okolnosti uvedené v písomných vyjadrení napĺňajú hypotézu generálnej klauzuly v zmysle § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalovaný podniká v rovnakej oblasti zasielateľstva, v rovnakom čase a oslovuje tých istých klientov. Bol naplnený aj druhý znak, teda konanie žalovaného bolo v rozpore s dobrými mravmi súťaže poukazujúc na praktiky žalovaného, v rámci ktorých získal neoprávnené obchodné tajomstvo žalobcu. Pod obchodným tajomstvom žalobca rozumie kontakty klientov, cenové ponuky a v podstate celé know how žalobcu. Toto bolo zneužitie na základe informácií, ktoré žalovaný získal prostredníctvom H. I., ktorého na túto činnosť použil, teda vystupoval protiprávne, na základe čoho vznikla žalobcovi ujma, ktorá je vlastne tretím znakom nekalosúťažného konania. V danom prípade žalobca sa domnieva, že ujmou bola priama škoda v dôsledku toho, že na základe nekalosúťažného konania žalovaný získal klientov, ktorých by inak nezískal, čím došlo k poklesu tržieb a objednávok žalobcu.

7. Z výpovede H. B. W., ako štatutárneho zástupcu žalobcu na pojednávaní dňa 18.04.2018 vyplynulo, že žalobca vykonáva vnútroštátnu a medzinárodnú dopravu, logistické služby, zasielateľské služby, colno-deklaračné služby a skladovanie. Poskytuje teda balík služieb, čo je špecifické pre žalobcu. Nových klientov žalobca získal prieskumom trhu, oslovil jednotlivých potencionálnych klientov, no väčšinou klientov získal na základe odporúčania. Zčať podnikat' v tomto obore zo dňa na deň nie je nemožné bez predchádzajúcich informácií. V rámci svojho podnikania žaloba využíva know how, ktorým sú colno-deklaračné veci a znalosti nadobudnuté rokmi praxe a zlúčenie všetkých týchto informácií do jedného celku, aby sa na základe tohto celého vedela ponúknuť klientom optimálna ponuka. Najdôležitejšie sú informácie, teda portfólio klientov, ich kontakty a cenové ponuky. Podnikanie žalobcu môžu ovplyvniť únik informácií, zníženie ceny, sabotáže, alebo nedoručenie tovaru v stanovenej lehote. H. I. prichádzal do kontaktu s citlivými údajmi ako sú kontakty, cenové ponuky, faktúry. Po odchode H. X. I. v jeho kancelárii nenašli kontakty, ani vizitky obchodných partnerov. Konateľ žalovaného je v blízkom príbuzenskom vzťahu s H. I., je jeho synom. Konateľ žalobcu osobne stretol na železnici H. I. so svojim synom. H. I. bol v r. 2010 na rokovaní spoločnosti V. D.. H.. W. bol informovaný, že táto spoločnosť sa rozhodovala, či prizve na rokovanie s obchodnými partnermi z S. H.. W., ako konateľa žalobcu, alebo H. I. v mene firmy I., kedy sa mal podpisovať väčší kontrakt. Činnosť žalovaného teda považuje žalobca za konkurenčnú. Podľa názoru žalobcu žalovaný využíva informácie získané od žalobcu pre vlastné podnikanie. Žalobca považoval za zaujímavé, aby v takom mikroregióne, ako je E. nad I. veľké spoločnosti oslovovali žalovaného napriek tomu, že prepravy nesúviseli s týmto regiónom, tam sa len realizovala prekládková činnosť. Žalobca získal poznatky o nekalých praktikách žalovaného, nakoľko sa stretávali na rovnakom prekladisku, prekladali vagóny, ktoré chodil tak žalovaný, ako aj žalobca, osobne kontrolovať. Žalobca sa domnieva, že prechod klientov na stranu žalovaného je možný aj preto, že žalovaný znížil ponúkané ceny. Žalobca nemá vedomosti o tom, že by žalovaný poskytoval „extra služby“. Podľa názoru H. W. žalobca poskytuje kvalitnejšie služby, no žalovaný, keďže poznal cenové ponuky žalobcu, tak za menej kvalitné služby vedel ponúknuť nižšiu cenu. Žalobca zistil, že došlo k úbytku zákaziek, na základe výkazov fakturovaných súm a následne zistil, že firma I. začala vykonávať logistickú činnosť. Zistil, že služby žalovaného využívajú obchodní partneri žalobcu. Pri osobných kontrolách prekládky vagónov bolo zistené, že zásielky, ktoré v minulosti prepravoval žalobca, v súčasnosti prepravuje žalovaný. Žalobca vykonal prepočet na základe osobných kontrol a zistil úbytok, ktorý predstavuje vyčíslenú hodnotu uplatneného peňažného nároku. Obchodným tajomstvom žalobcu je portfólio kontaktov, cenových ponúk a partnerov. V E. nad I. s rovnakým predmetom činnosti ponúkajúcim služby s rovnakým, alebo obdobným zameraním v rozhodnom období vykonávalo podnikateľskú činnosť asi desať firiem. Niektorí klienti prešli ku žalovanému, niektorí zostali u žalobcu.

8. Konateľ žalovaného D. I. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 18.04.2018 potvrdil, že žalovaný podniká v oblasti zasielateľstva, vykonáva medzinárodnú vnútroštátnu železničnú a cestnú nákladnú prepravu. Jediným konateľom a zakladateľom spoločnosti žalovaného je D. I., má ukončenú obchodnú akadémiu. Začiatky v podnikaní boli ťažké, postupne nadobudol kontakty. Prvého klienta získal v r. 2007 na verejnom podujatí a na jeseň v r. 2009 sa s ním stretol a dohodol sa na spolupráci. Žalovaný nepoprel, že časť klientely so žalobcom mali rovnakú. Pri vzniku žalovaného zodpovedným zástupcom pre oblasť

zasielateľstva bol G. E., ktorý u žalovaného pôsobil do jesene r. 2012. Nahradil ho H. X. I.. Žalovaný získaval nových klientov prostredníctvom internetu, kde našiel i kontakty, na ktoré posielal e-mailové ponuky. Spoluprácu s p. E. žalovaný ukončil z dôvodu zdravotného stavu menovaného. H. X. I. sa stal spoločníkom spoločnosti I. W. s.r.o. v r. 2014. Manažérske činnosti spočiatku riešil G. E., na komunikáciu s nemeckou stranou žalovaný využíval tretie osoby.

9. Zo svedeckej výpovede H. X. I. na pojednávaní 18.04.2018 (č.l. 311) vyplýva, že svedok pracoval u žalobcu od marca 1993 do r. 2009, kedy bol z firmy vyhnaný. V spoločnosti žalobcu voči nemu robili obštrukcie, ohovárali ho. Odišiel ako nežiaduca osoba, nikto mu nevysvetlil, čo sa stalo. V minulosti bol riaditeľom a štatutárnym orgánom žalobcu, mal podpísanú pracovnú zmluvu. Vykonával manažérsku funkciu, prichádzal do styku s obchodnými údajmi. Podpisom manažérskej zmluvy sa zaviazal zdržať sa po ukončení pracovného pomeru u žalobcu minimálne dva roky podnikania v rovnakom, alebo v obdobnom predmete činnosti. Podpísal i Firemnú smernicu, ako jednostranný akt zamestnávateľa, ktorú sa zaviazal dodržiavať. Poprel, že by zo spoločnosti žalobcu zobral nejaké listiny, veci v elektronickej, alebo listinnej forme, ktoré by súviseli s podnikateľskou činnosťou žalobcu. Odniesol si len osobné veci. Po ukončení pracovného pomeru u žalobcu si otvoril živnosť ako fyzická osoba. Podnikal vo veľkoobchode, maloobchode, so špecializáciou na stavebný materiál a služby, podnikateľskú činnosť ukončil v r. 2013. So žalovaným spolupracuje od konca r. 2011, momentálne je na manažérskej pozícii. Do konca r. 2011 sa nezúčastňoval na jeho podnikateľských aktivitách, nepomáhal, nijakým spôsobom sa neparticipoval na činnosti žalovaného. Až v r. 2011 ho oslovil syn, nakoľko p. G. E., ako osoba zodpovedná za koncesovanú živnosť z vážnych zdravotných dôvodov musela odísť a žalovaný potreboval túto pozíciu obsadiť. H. X. I. mal patričnú kvalifikáciu. Koncom r. 2011, sa H. X. I. stal obchodným zástupcom a zodpovednou osobou za prevádzkovanie koncesie v oblasti zasielateľstva. V medziobdobí od skončenia pracovného pomeru u žalobcu a nástupu do pracovného pomeru u žalovaného svedok nebol pri žiadnych rokovaníach so spoločnosťou V. D. s.r.o.. Poprel, že by poskytol akékoľvek kontakty, alebo cenové ponuky žalovanému. Všetky papiere a databázu protokolárne odovzdal žalobcovi, nič nevymazal ani z počítača, ani z telefónu, všetko odovzdal. Svedok prevádzkoval maloobchod a veľkoobchod so stavebným tovarom a sanitárnou technikou, keramikou. Na otázku právneho zástupcu žalobcu uviedol, že pre úspešné zasielateľstvo je potrebné naštudovať si zákony, predpisy týkajúce sa prepravy tovaru, obstarat si počítač, ceruzku a pero. Pre potenciálnych záujemcov je potrebné urobiť si reklamu, ponuky adresovať spoločnostiam a čakať, či príde, alebo nepríde objednávka. Klientov je možné získať rôznymi spôsobmi. Existujú databázy firiem, knihy, almanachy o firmách, kto akú činnosť vykonáva. F. je plný informácií. Je bežnou záležitosťou, že viacero firiem s rovnakým predmetom činnosti, má rovnakých klientov. Bežne sa to robí tak, že sa rozošle niekoľko desiatok, stoviek ponúk a príde niekoľko objednávok. Je vecou klienta, ktorú zo spoločností, ktorá ponúka rovnaký rozsah služieb, si vyberie. Svedok nedisponoval dokladmi, ktoré by mohli tvoriť predmet obchodného tajomstva žalobcu. Po skončení činnosti žalobcu až do konca r. 2011 nevykonával obchodnú činnosť a nebol ani v žiadnom obchodnom vzťahu zhodnom s predmetom činnosti žalobcu. Aj v súčasnosti vlastní akcie žalobcu, no odstúpil z funkcie podpredsedu predstavenstva. Dozorná rada to prerokovala, schválila a bol vymazaný z obchodného registra.

10. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 18.04.2018 (č.l. 318) namietal, že po oboznámení sa s predloženou knihou pohľadávok žalobcu dospel k záveru, že neexistuje kauzálny nexus medzi tvrdením žalobcu o poklese tržieb a konaním žalovaného, nakoľko toto obdobie treba hodnotiť ako obdobie najhlbšej krízy. Príčinnú súvislosť musí preukázať žalobca.

11. V následnom písomnom vyjadrení doručenom súdu 05.06.2018 žalovaný namietal, že samotná výpoveď štatutárneho zástupcu žalobcu a formulácie jeho myšlienok typu „ja si myslím“ naznačuje, že štatutárny zástupca žalobcu o tvrdených skutočnostiach nemá rozhodnú vedomosť, len sa domnieva, že tá ktorá okolnosť by mala byť tak, alebo onak. Zo samotnej výpovede štatutárneho zástupcu žalobcu vyplynuli skutočnosti, na základe ktorých možno ustáliť, že žaloba je postavená „na vode“ a jej podaním len „skúša súd“. Z jeho výpovede je zrejmé, že žalobca nedisponuje informáciami alebo dôkazmi, ktoré by boli spôsobilé privodiť jeho úspech v spore. Sám H. W. potvrdil, že predpoklad získania klientov ich oslovením (spôsob, ktorý je žalovanému vytýkaný) je veľmi malý, keďže klienti sa získavajú odporúčaním. Menovaný zároveň potvrdil, že on sám nikdy neparticipoval na založení a rozbehnutí žiadnej firmy, k tejto otázke sa preto menovaný nemôže ani zodpovedne vyjadriť. V prípade, ak bolo pravdivé jeho tvrdenie, že nie je možné začať podnikat' v odbore činnosti žalobcu z jedného dňa na druhý, nikdy by žiaden subjekt nemohol začať podnikat', „počiatočné informácie“ ktoré

uvádza žalobca by nemohli byť podnikajúcim subjektom známe. Informácie, ktoré považuje žalobca za najcennejšie, a to portfólio klientov, kontakty a cenové ponuky sú ľahko dostupné prostredníctvom internetu. Pokiaľ žalobca tvrdí, že pod nekalými praktikami, ktoré ohrozili žalobcu je treba rozumieť „podbíjanie“ znižovanie ceny alebo sabotáž, dôvodil, že ani sám žalobca netvrdí, že by sa žalovaný takého konania dopustil. Tvrdenie štatutárneho zástupcu žalobcu, ktorý spoluprácu medzi žalovaným a H.. X. I. vyvodil z toho, že ich videl spolu na železnici, nemôže obstáť. Vyjadrenie H.. W., ktorý „považuje za minimálne zaujímavé, že v takom mikroregióne“, a jeho vyjadrenie, že „predpokladá, že k tomu došlo“ nemožno považovať za konkrétnosti, ktoré by mali váhu nevyvratiteľného dôkazu alebo aspoň hodnovernej informácie. Žalobca tvrdí, že H.. I. mal využiť obchodné tajomstvo. Pre úspešnosť žaloby však musí žalobca preukázať, že žalovaný obchodné tajomstvo využíva v obchodnom styku. V žalobe uvádza, že škodu vypočítal na základe toho, že niektorí klienti žalobcu využívali služby žalovaného pri preprave zásielok, ktoré predtým prepravoval žalobca. Žalovaný toto tvrdenie rozporuje a považuje ho za nepreukázané. Žalobca očakával, že všetky budúce prepravy pre klientov, pre ktorých v minulosti prepravu realizoval bude v budúcnosti vykonávať sám, aj keď jeho štatutárny zástupca potvrdil, že len v E. nad I. pôsobí najmenej desať firiem vykonávajúcich prepravnú zasielateľskú činnosť. Je bežné, ak pre nejakú spoločnosť realizujú prepravu rôzne firmy. Pokiaľ žalobca tvrdí, že žalovaný prevzal žalobcovi niektorých zákazníkov, niektorí mu zostali, ani sám žalobca svoje tvrdenie nekonkretizuje. Ak mal žalobca v rozhodnom období naozaj znížené tržby, súviselo to s prebiehajúcou hospodárskou krízou a s tým, že po odchode H.. X. I. žalobca nedokázal poskytovať svoje služby na takej odbornej úrovni, ako v čase jeho pôsobenia v spoločnosti. Argumentoval i tým, že predložené vyčíslenie „škôd“ nezohľadňuje náklady, alebo výdavky na realizáciu prepravy, hoci je evidentné, že dohodnutá cena obsahuje v sebe nielen samotný zisk, ale aj náklady potrebné na vynaloženie toho, aby ten ktorý podnikateľský subjekt mohol dosiahnuť nejaký zisk. Ak by sa ohľadne výšky uplatneného nároku akceptovalo vyčíslenie škody žalujúcou stranou, mala by byť odškodnená dokonca aj za tú časť „ušlého zisku“, ktorá predstavuje náklady potrebné na dosiahnutie zisku v užšom slova zmysle. Pokiaľ žalobca tvrdil, že sa na jar v r. 2010 dozvedel o nekalej činnosti žalovaného, je nelogické, že v tom čase nepodal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ani žalobu, ktorú podal podstate neskôr. Z uvedeného vyplýva, že spoločnosť žalobcu činnosť žalovaného na trhu nepociťovala, inak by sa bola začala brániť okamžite a nebola by mala žiaden dôvod vyčkávať dlhé mesiace s podaním žaloby.

12. V písomnom podaní zo dňa 05.06.2018, ktoré bolo súdu doručené na pojednávaní dňa 06.06.2018 žalobca doplnil nad rámec svojich predchádzajúcich vyjadrení, že pokiaľ sa žalobca domáha plnenia titulom náhrady škody, ktorá bola spôsobená žalovaným v dôsledku nekalosúťažného konania, žalobca, ako procesná strana, vníma a je si vedomá, že pre úspešnosť v spore je nevyhnutné unesenie dôkazného bremena. Preto navrhoval konajúcemu súdu, aby v prípade, ak bude mať za to, že nárok na náhradu škody nebol dostatočne preukázaný, rozhodol v zmysle alternatívneho petitu, teda aby zaviazal žalovaného na zaplatenie primeraného zadosťučinenia v peniazoch v rovnakej výške, ako je vyčíslená náhrada škody.

13. Z výpovede svedka G. E. na pojednávaní dňa 06.06.2018 (č.l. 351) vyplýva, že svedok je zamestnancom G. SR už 25 rokov, pracuje v sklade. Pozná oboch konateľov sporových strán i H.. X. I.. Pokiaľ podpísal čestné vyhlásenie, ktoré bolo doložené do spisu ako dôkaz. Toto vyhlásenie napísal H.. W.. Svedok potvrdil, že v roku 2010, alebo 2012, presne uviesť nevedel, telefonicky rozprával s p. I., ktorý sa informoval, či sú pristavené vozne pre žalovaného, na ktoré sa mali prekladať oceľové tyče. Či sa jednalo o telefonický hovor s p. D. I., alebo H.. X. I., svedok identifikovať nevedel. Následne sa s H.. I., ktorý prišiel tovar kontrolovať stretol opakovane na rampe. Pre spoločnosť žalovaného vybavoval veci D. I. aj H.. X. I..

14. Svedok U. O. na pojednávaní 06.06.2018 uviedol (č.l. 353), že v r. 2010 vykonával funkciu colného zástupcu spol. D. W.. Čestné vyhlásenie, ktoré napísal H.. W., podpísal. Svedok potvrdil, že na G. chodil tak H.. X. I., ako aj D. I., ktorí vybavovali veci pre žalovaného. Svedok si však nepamätal, v akom časovom období H.. X. I. navštevoval G. ani to, či to bolo pred r. 2009, alebo r. 2010, alebo neskôr.

15. Z výpovede svedka X. S. na pojednávaní dňa 06.06.2018 (č.l. 355) vyplýva, že svedok bol v 2010 bol zamestnancom spol. D. W., pracoval ako viazač bremien. Keď pracoval na rampe, videl, ako H.. X. I. kontroloval vozene a fotil pred naložením tyčí, aj potom. Svedok bol presvedčený, že prácu vykonával pre žalobcu, v tom zmysle podpísal i čestné vyhlásenie, keďže tyče sa nakladali pre spol. „ik“ H.. Pokiaľ ide o jeho podpis na predloženom čestnom vyhlásení, svedok ozrejmi, že toto vyhlásenie podpísal po

tom, čo za ním prišiel H.. W. a pýtal sa, či svedok videl H.. I. na rampe. Svedok potvrdil, že videl, ako menovaný chodil a fotil na rampe, čo aj podpísal.

16. Z výsluchu svedka B. S., rodinného priateľa konateľa žalobcu H.. O., na pojednávaní dňa 20.12.2018 (č.l. 472) vyplynulo, že v r. 2010 ho H.. O. požiadal, aby sa nenápadne zúčastnil jedného stretnutia. Svedok prišiel do kaviarne V. D. Y. v S. D., sadol si na vopred dohodnuté miesto, kde sa mal H.. O. stretnúť s p. F.. Následne do reštaurácie vošiel H.. O. s p. F., aj oni si sadli na dohodnuté miesto. Spočiatku sa H.. O. s p. F. bavili o bežných veciach. Na otázku H.. O., prečo menovaný pracuje vo firme p. I. p. F. odpovedal, že p. I., ho oslovil ako prvý a vyzval ho, aby pracoval pre firmu ako colný deklarant. Rovnakú pozíciu mu mal ponúknuť aj p. O.. Svedok tvrdil, že zreteľne počul celý rozhovor, aj keď osobne predtým p. F. nepoznal a nevedel by ho identifikovať. Svedok prevádzkuje reštauráciu v ktorej sede za chrbtom p. F..

17. Právny zástupca žalovaného priamo na pojednávaní dňa 20.12.2018 namietal taký spôsob získania informácii svedkom S., ktorý nie je v medziach zákona. Poukázal na to, že v Q. Z. je celé množstvo ľudí s obdobným priezviskom F.. Svedok nevidel p. F., ani ho nepozná. Poukázal na predložené notárske zápisnice N 22/2011, NZ 2005/2011 a N 45/2017 a NZ 9779/2017 spísané X.. E. R., z ktorých jednoznačne vyplýva, že spoločnosť žalobcu sa dostala do veľmi zlej finančnej situácie z úplne iných dôvodov a nie z dôvodov na strane H.. X. I., alebo žalovanej spoločnosti I., čo v týchto zápisniciach konštatovali samotní predsedovia predstavenstva žalobcu. Ide o listiny, ktoré sú verejne dostupné v obchodnom registri, nakoľko nimi bolo rozhodnuté aj o zvýšení základného imania.

18. Žalobca v podaní zo dňa 06.06.2018 (č.l. 348) oznámil, že H.. X. I. potom, čo bol vypočutý ako svedok na pojednávaní a po zvážení situácie sa rozhodol vstúpiť do konania z vlastného podnetu ako intervenient na strane žalovaného. Vstup do konania odôvodnil tým, že celá žaloba žalobkyne je postavená na konaní, ktoré sa pripisuje práve jemu. H.. X. I. je aktuálne zamestnancom žalovaného, preto mu nemôže byť ľahostajné, ako sa na jeho osobu bude pozeráť žalovaný, ako jeho zamestnávateľ.

19. Žalobca podaním doručeným súdu 10.08.2018 žiadal, aby súd nepripustil vstup H.. X. I. do konania.

20. Súd uznesením zo dňa 11.02.2019, sp. zn. 16Cb/7/2010-502 rozhodol, že vstup H.. X. I. do konania ako intervenienta na strane žalovaného je prípustný.

21. Z výpisu z obchodného registra žalobcu, vedeného na Okresnom súde Košice I pod vl. č. XXXX/V súd zistil, že žalobca bol do obchodného registra zapísaný dňa 09.04.1993, od 01.01.2009 podniká pod obchodným „ik“ H. a.s. so sídlom I. XX/XX, E. nad I.. Predmetom činnosti okrem iného je od založenia spoločnosti vnútroštátne a medzinárodné zasielateľstvo. Štatutárnym zástupcom spoločnosti od 0.01.2009 aj v súčasnosti je H.. B. W. - podpredseda predstavenstva, ktorý (do XX.XX.XXXX člen predstavenstva) a H.. U. O. - podpredseda predstavenstva (do XX.XX.XXXX predseda predstavenstva) a X.. X. B. od 02.08.2018 predseda predstavenstva. H.. X. I. vykonával funkciu štatutárneho zástupcu a bol podpredsedom predstavenstva žalobcu od 01.01.2009 do 26.11.2009.

22. Z výpisu z obchodného registra žalovaného, vedeného na Okresnom súde Košice I pod vl. č. XXXXXX/V súd zistil, že žalobca bol do obchodného registra zapísaný dňa 12.01.2010, pod obchodným I. W. s.r.o. so sídlom Z. 4, E. nad I.. Predmetom jeho činnosti okrem iného je sprostredkovateľská činnosť v oblasti obchodu a služieb, administratívne služby a zasielateľstvo. B. zástupcom spoločnosti od 12.01.2010 D. I. a S.-F. S..

23. Podľa výpisu zo živnostenského registra obchodnej spoločnosti žalovaného I. W. s.r.o., žalovaný má v predmete podnikania aj zasielateľstvo od 12.01.2010, pričom zodpovedným zástupcom je H.. G. E. (č.l. 20).

24. Z predloženej notárskej zápisnice N XX/XXXX, NZ XXXX/XXXX, K. XXXX/XXXX zo dňa 21.01.2011 (č.l. 465), ktorá bola spísaná X.. E. R., notárom, so sídlom vo B. S., ktorou bol osvedčený priebeh valného zhromaždenia akciovej spoločnosti „ik“ H. a.s. E. nad I. súd zistil, že H.. U. O., ako predseda predstavenstva a zvolený predseda VZ žalobcu vo svojom vyjadrení na valnom zhromaždení (str. 2 zápisnice) uvádza: „Vzhľadom k nezdravej finančnej situácii spoločnosti, nedostatku disponibilných finančných prostriedkov, i vzhľadom k situácii, keď nie sú uzavreté žiadne dlhodobé kontrakty zaistujúce

stabilitu spoločnosti, predseda VZ H.. O. predniesol návrh na zvýšenie základného imania spoločnosti z 55.000,- Eur na 90.000,- Eur, tzn. o 35.000,- Eur upísaním nových akcií v súlade s § 203 Obchodného zákonníka“.

25. Z notárskej zápisnice N XX/XXXX, NZ XXX/XXXX, K. XXXX/XXXX zo dňa 23.03.2017 (č.l. 467), ktorou bol notárom X.. E. R., so sídlom vo B. S., osvedčený priebeh valného zhromaždenia spoločnosti „ik“ H. E. nad I. súd zistil, že H.. B. W., ako predseda valného zhromaždenia na tomto zhromaždení konštatoval (tretia strana zápisnice), že „vplyvom finančnej krízy od roku 2009 a neskorším uvalením sankcií na Y. od augusta 2014 sa objem obchodu Spoločnosti výrazne znížil, čo malo za následok zhoršenie hospodárskych výsledkov Spoločnosti. Dôsledkom toho Spoločnosť k 31.12.2016 vykázala kumulované a neuhradené straty v celkovom objeme 203.409,- Eur“. Na štvrtej strane tejto zápisnice sa ďalej uvádza, že „predseda valného zhromaždenia nadviazal na závery z predchádzajúceho bodu programu valného zhromaždenia a predniesol návrh na zníženie základného imania spoločnosti“. Uviedol, že „vplyvom finančnej krízy od roku 2009 a neskorším uvalením sankcií na Y. od augusta 2014 sa objem obchodov Spoločnosti výrazne znížil, čo malo za následok zhoršenie hospodárskych výsledkov Spoločnosti.“

26. Z Dodatku k pracovnej náplni zo dňa 24.03.2009 (č.l.13), na ktorej absentuje podpis H.. X. I. súd zistil, že s platnosťou od 20.07.2009 sa upravuje dohoda o pracovnej činnosti zo dňa 24.03.2009 uzatvorená medzi žalobcom a H.. X. I., ako zamestnancom tak, že dohodnutou prácou je zabezpečenie prepravnobstarávateľských zmlúv a P. kontrola faktúr, kontrola prevádzky colný sklad, ošetrovanie a kontrola plnenia zmluvných vzťahov vyplývajúcich z vlastníctva colného skladu reprezentácia spoločnosti na obchodných stretnutiach.

27. Z prílohy č. 1 k Dohode o pracovnej činnosti zo dňa 24.03.2009 (č.l. 10) pre H.. X. I. vyplýva, že do jeho pracovnej náplne patrí zisťovanie a následné avízo vstupu a výstupu zásielok cez štátnu hranicu, zabezpečenie prekladu tovaru, dozor pri preklade podľa požiadaviek zákazníka, zabezpečenie colného odbavenia zásielok, vycievanie tovaru, vystavenie nákladných listov, spracovanie pošty z prepravných dokumentov, vybavenie reklamácií, kontakt s existujúcimi a vyhľadávanie nových zákazníkov, ponúkajú služieb, odosielanie dopytov a spracovávanie cenových ponúk, príprava nových obchodných prípadov, dojednávania zmluvných cien na prepravu s dopravcami.

28. Z dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 23.03.2009 (č.l. 12) súd zistil, že H.. X. I. ukončil pracovný pomer so žalobcom uzatvorený 01.07.1993 ku dňu 23.03.2009 bez uvedenia dôvodu.

29. Z predloženej dohody zo dňa 27.11.2009 súd zistil, že uvedený deň ukončil žalobca s H.. X. I. dohodu o pracovnej činnosti, ktorá bola uzatvorená dňa 24.03.2009 bez uvedenia dôvodu (č.l. 27).

30. Z výpisu zo živnostenského registra (č.l. 18) súd zistil, že H.. X. I. má od 01.01.2006 oprávnenie na podnikanie okrem iného na sprostredkovanie obchodu a výroby v obsahu voľných živností, kúpu tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi, aj kúpu tovaru na účely jeho predaja iným prevádzkovateľom živností, na vedenie účtovníctva, na stavebné práce, demolačné, búracie práce, reklamačnú a propagačnú činnosť.

31. Výzvou zo dňa 19.07.2010 (č.l. 22) vyzval právny zástupca žalobcu žalovaného na upustenie od zásahu do podnikateľskej činnosti žalobcu.

32. Listom zo dňa 04.08.2010 (č.l. 24) žalovaný oznámil žalobcovi, že výzvu považuje za neopodstatnenú, nakoľko údaje uvedené vo výzve nezodpovedajú skutočnostiam a žalobca sa tým nebude ďalej zaoberať.

33. Podľa Firemnej smernice obchodného tajomstva a zákaze konkurencie, ktorá bola podpísaná dňa 15.07.2008 a ktorú podpísal aj H.. X. I. (č.l. 28), obchodným tajomstvom firmy „ik“ H. podľa čl. 1 sú dodávateľsko-odberateľské obchodné zmluvy a ich prílohy, cenové ponuky a dopyt obchodného charakteru, dokumenty súvisiace s hlavným predmetom podnikania spoločnosti, databázy obchodných klientov, vrátane minulých a súčasných v písanej, alebo elektronickej podobe, elektronická a faxová korešpondencia databázy obchodných a investičných zámerov spoločnosti, účtovné daňové doklady a skutočnosti a zápisnice z porád. Spoločníci a konatelia a zamestnanci spoločnosti sa bode 2

písm. e/ zaviazali, že budú zachovávať mlčanlivosť o všetkých informáciách a skutočnostiach, o ktorých sa pri výkone činnosti subjektu spoločnosti dozvedia, nakoľko ide o obchodné tajomstvo spoločnosti a ich prezradenie tretím osobám, by mohlo spoločnosti spôsobiť škodu. Táto povinnosť trvá po dobu dvoch rokov po zániku činnosti subjektu pre spoločnosť. V bode 3 písm. a/ sa zaviazali, že nebudú podnikáť v rovnakom, alebo obdobnom obore podnikania spoločnosti, ani vstupovať so spoločnosťou do obchodných vzťahov, d) vykonávať činnosť ako štatutárny orgán, alebo člen štatutárneho, alebo iného orgánu, inej právnickej osoby s rovnakým, alebo obdobným predmetom podnikania, b) sprostredkovať, alebo obstarávať pre iné osoby obchody spoločnosti, c) zúčastňovať sa na podnikaní inej spoločnosti ako spoločník s neobmedzeným ručením, alebo ako ovládajúca osoba inej osoby s rovnakým, alebo podobným predmetom podnikania. Podľa článku 4 smernice, subjekt zodpovedá spoločnosti za škodu, ktorej spôsobí zavinením, porušením vyššie uvedených povinností. Podľa bodu 5 Smernice, v prípade, že subjekt poruší niektorú z povinností uvedených v ods. 1 smernice, zaplatí zmluvnú pokutu vo výške 150 000,- Sk za každý prípad. Okrem zaplatenia zmluvnej pokuty je spoločnosť oprávnená domáhať sa jej náhrady škody presahujúcej zmluvnú pokutu. Bola schválená valným zhromaždením spoločnosti a nadobúda platnosť od 01.07.2008.

34. Podľa manažérskej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a H.. X. I. dňa 13.01.2009 (č.l. 31), podľa článku I bod 4, každú zamýšľanú podnikateľskú činnosť mimo spoločnosť a členstvo v orgánoch iných spoločností je riaditeľ povinný oznámiť písomne predstavenstvu „ik“ H. a.s. mesiac vopred pred realizáciou tohto zámeru, ktorá stanoví, či zamýšľaná činnosť nebude v rozpore so záujmami spoločnosti, prípadne nevydá súhlas k takému podnikaniu a účasti v orgánoch iných spoločnosti. Podľa čl. III. konkurenčná doložka, bod 1, riaditeľ nesmie po dobu dvoch rokov po skončení jeho pracovného pomeru vykonávať pre iného zamestnávateľa, alebo na vlastný účet činnosť, ktorá bola predmetom činnosti spoločnosti, alebo inú činnosť, ktorá by mala súťažnú povahu voči podnikaniu spoločnosti. Podľa článku V. bod 1 táto zmluva sa uzatvára s účinnosťou od 01.01.2009 na dobu neurčitú, t.j. po dobu trvania funkcie riaditeľa.

35. Žalovaný nárok žalobcu považoval ho za nedôvodný čo do základu nároku, ako aj výšky. Uviedol, že tvrdenia žalobcu o údajnom disponovaní skutočnosťami s povahou obchodného tajomstva, resp. dôvernými informáciami sú zavádzajúce a nezodpovedajú skutočnostiam. Mal za to, že zoznam zákazníkov, cenové kalkulácie a stratégiu uplatňovanú v obchodnom styku nie možné považovať za predmet obchodného tajomstva vyplývajúci z § 17 a násl. Obchodného zákonníka. Tieto tvrdenia žalobcu považoval za účelové a sugestívne. Navyše poukazoval na to, že žalobca nepreukázal, že došlo k úniku a zneužitiu skutočností obchodnej, výrobnéj a technickej povahy, ktoré majú skutočnú, alebo aspoň potencionálno-materiálnu, alebo nemateriálnu hodnotu a nie sú v príslušných obchodných kruhoch bežne dostupnými. Nepreukázal vznik škody a nárok na prípadný ušlý zisk a v súvislosti s ukončením pracovného pomeru H. I..

36. Podľa § 470 ods. 1 zák. č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

37. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pre dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

38. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivosť prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najvoľ.

39. Podľa § 191 ods. 2 CSP, vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

40. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

41. Podľa čl. 15 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

42. Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná.

43. Podľa § 187 ods. 1 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.
44. Podľa § 187 ods. 2 CSP, dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.
45. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.
46. Podľa § 151 ods. 2 CSP, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.
47. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.
48. Podľa § 153 ods. 2 CSP, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.
49. Podľa § 17 Obchodného zákonníka, predmetom práv patriacich k podniku je aj obchodné tajomstvo. Obchodné tajomstvo tvoria všetky skutočnosti obchodnej, výrobnnej alebo technickej povahy súvisiace s podnikom, ktoré majú skutočnú alebo aspoň potenciálnu materiálnu alebo nemateriálnu hodnotu, nie sú v príslušných obchodných kruhoch bežne dostupné, majú byť podľa vôle majiteľa obchodného tajomstva utajené a majiteľ obchodného tajomstva zodpovedajúcim spôsobom ich utajenie zabezpečuje.
50. Podľa § 41 Obchodného zákonníka, fyzické i právnické osoby, ktoré sa zúčastňujú na hospodárskej súťaži, aj keď nie sú podnikateľmi (ďalej len "súťažiteľia"), majú právo slobodne rozvíjať svoju súťažnú činnosť v záujme dosiahnutia hospodárskeho prospechu a združovať sa na výkon tejto činnosti; sú však povinné pritom dbať na právne záväzné pravidlá hospodárskej súťaže a nesmú účasť na súťaži zneužívať.
51. Podľa § 42 ods. 1 Obchodného zákonníka, zneužitím účasti na hospodárskej súťaži je nekalé súťažné konanie (ďalej len "nekalá súťaž") a nedovolené obmedzovanie hospodárskej súťaže.
52. Podľa § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka, nekalou súťažou je konanie v hospodárskej súťaži, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Nekalá súťaž sa zakazuje.
53. Podľa § 44 ods. 2 Obchodného zákonníka, nekalou súťažou podľa odseku 1 je najmä: a) klamlivá reklama, b) klamlivé označovanie tovaru a služieb, c) vyvolávanie nebezpečenstva zámeny, d) parazitovanie na povesti podniku, výrobkov alebo služieb iného súťažiteľa, e) podplácanie, f) zľahčovanie, g) porušenie obchodného tajomstva, h) ohrozovanie zdravia spotrebiteľov a životného prostredia.
54. Podľa § 51 ods. 1 Obchodného zákonníka, porušením obchodného tajomstva je konanie rušiteľa obchodného tajomstva spočívajúce v neoprávnenom získaní, využití alebo sprístupnení obchodného tajomstva.
55. Podľa § 53 Obchodného zákonníka, osoby, ktorých práva boli nekalou súťažou porušené alebo ohrozené, môžu sa proti rušiteľovi domáhať, aby sa tohto konania zdržal a odstránil závadný stav. Ďalej môžu požadovať primerané zadost'učinenie, ktoré sa môže poskytnúť aj v peniazoch, náhradu škody a vydanie bezdôvodného obohatenia

56. Podľa § 373 Obchodného zákonníka, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

57. Podľa § 757 Obchodného zákonníka, pre zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením povinností ustanovených týmto zákonom platia obdobne ustanovenia § 373 a nasl.

58. Podľa § 420 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov nie je tým dotknutá.

59. Predmetom konania urobil žalobca nárok na náhradu škody, ušlého zisku, teda bezdôvodného obohatenia v sume 27.058,87 Eur, ktoré nároky mu vznikli v dôsledku tvrdeného nekalosúťažného konania žalovaného. V prípade, že súd nebude mať preukázaný vznik škody, potom alternatívne žalobca žiadal, aby mu súd priznal v rovnakej sume nemajetkovú ujmu.

60. Ako nekalosúťažné konanie, ktorého sa mal žalovaný dopustiť, vymedzil žalobca v priebehu konania získanie a využívanie obchodného tajomstva od H.. I., ktorý pracoval u žalobcu ako štatutárny zástupca a riaditeľ s podpísanou manažérskou zmluvou. Za obchodné tajomstvo žalobca považoval súbor informácií a kontaktov žalovaného. Žalobca tvrdil, že žalovaný tým, že získal od H.. I., ktorý mal podpísanú manažérsku zmluvu a v rámci nej konkurenčnú doložku a zaviazal sa po dobu dvoch rokov po skončení pracovného pomeru nevykonávať pre iného zamestnávateľa, alebo na vlastný účet činnosť, ktorá by bola obdobná, alebo podobná s predmetom činnosti spoločnosti žalobcu, alebo by mala súťažnú povahu voči podnikaniu žalobcu, dopustil sa nekalosúťažného konania v rámci predmetu obchodnej činnosti žalovaného, ktorý vznikol bezprostredne po ukončení pracovného pomeru H.. I.. Žalovaný totiž podniká v rovnakom predmete podnikania, na rovnakom mieste, využíval pri tom informácie know how od H.. I.. Na základe uvedených informácií žalovaný začal podnikáť v rovnakom predmet činnosti, získal niektorých jeho zákazníkov, „podbíjať“ cenu služieb, v čom žalobca vidí porušenie ochrany hospodárskej súťaže. Podľa tvrdenia žalobcu v prípade, že by žalovaný nezískal nekalým spôsobom informácie od H.. X. I., nemohol by ani začať podnikáť.

61. Žalovaný poprel, že by sa dopustil konania, ktoré žalobca označil ako konanie odporujúce dobrými mravom súťaže a namietol všeobecnosť a nekonkrétnosť tvrdení žalobcu vo vzťahu k vymedzeniu nekalosúťažného konania žalovaného. Rozporoval i zabezpečenie utajovania akýchkoľvek skutočností, ktoré mali mať potenciál byť obchodným tajomstvom žalobcu a namietal sprístupnenie takýchto skutočností žalobcom. Žalovaný tvrdil, že údaje o klientoch, cenových ponukách sú bežne dostupné na internete a môže ich získať z googlu ktorákoľvek fyzická, alebo právnická osoba, ktorá má o také údaje záujem, prípadne ich k podnikaniu potrebuje. Podmienkou podnikania žalobcu nie sú ani neboli žiadne utajované skutočnosti, informácie, ktoré by mu niekto, teda ani H.. X. I. poskytol. K tomu, aby žalovaný, rovnako ako ktorýkoľvek subjekt podnikal v obdobnom predmete stačí počítač, ceruzka, papier a telefón. Poprel, že by mu niekedy niekto poskytol informácie o klientoch žalobcu. Po tom, čo získal kontakty z verejne dostupných databáz oslovoval potenciálnych klientov formou reklamy, rozposlal stovky ponúk. Podarilo sa mu osloviť niekoľko desiatok klientov. Je to bežný postup bez toho, aby získaval informácie o klientoch žalobcu.

62. Podľa z citovaného ustanovenia § 44 Obchodného zákonníka i podľa právnej teórie, nekalou súťažou je konanie, ktoré kumulatívne napĺňa tieto znaky za 1./ ide o konanie v hospodárskej súťaži, 2./ konanie musí byť v rozpore s dobrými mravmi súťaže, 3./ konanie musí byť spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom.

63. Súd skúmal teda, či žalobca a žalovaný sú súťažiteľmi v hospodárskej súťaži, teda skúmal naplnenie jedného zo znakov nekalej súťaže.

64. Výpismi z obchodného registra strán sporu mal súd preukázané, a nebolo to medzi stranami ani sporné, že žalobca i žalovaný majú v určitej časti rovnaký predmet podnikania, vykonávajú podnikateľskú činnosť v rovnakej oblasti. Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca vykonával vnútroštátne

a medzinárodné zasielateľstvo, žalovaný vykonával zasielateľstvo. Obe strany sporu vykonávali svoju činnosť v oblasti zasielateľstva a na území Q. E. nad I.. Niet sporu o tom a nepoprela to ani jedna zo strán, že niektorých klientov mali spoločných. Súd teda posúdil strany sporu ako súťažiteľov, ktorí sa stretávali vo voľnej súťaži v oblasti vnútroštátneho a medzinárodného zasielateľstva.

65. Medzi stranami nebolo sporným ani to, že žalovaný bol od 01.07.1993 až do 27.11.2009 štatutárnym zástupcom a zamestnancom žalobcu. Dňa 27.11.2009 H.. X. I. ukončil dohodu o pracovnej činnosti u žalobcu. H.. I. ako štatutárny zástupca a riaditeľ žalobcu, oslovoval jeho klientov, uzatváral obchodné kontrakty, vykonával manažéra prepravy u žalobcu. Za nesporný treba považovať i blízky príbuzenský vzťah medzi H.. X. I., ktorý je otcom konateľa žalovaného p. D. I..

66. Súd sa zaoberal možným konaním žalovaného proti dobrým mravom hospodárskej súťaže, ktoré malo spočívať v tom, že žalovaný oslovoval klientov žalobcu, ktorých kontakty mal získať od H.. X. I., získaval klientov žalobcu tým, že „podbýjal“ ceny, pretože poznal cenové ponuky žalobcu, klientom dával vhodnejšie cenové ponuky využitím informácií získaných od svojho otca, ako bývalého zamestnanca žalobcu a súčasne v zneužití obchodného tajomstva žalobcu zahŕňajúce údaje o klientoch žalobcu a o podmienkach cenových ponúk pri uzatváraní obchodných kontraktov tak, že H.. I. sprístupnil tieto skutočnosti žalovanému, čím sa mal žalovaný dopustiť nielen naplnenia skutkovej podstaty generálnej klauzuly, ale skutkovej podstaty porušenia obchodného tajomstva. Tohto konania sa mal žalovaný dopustiť tak, že založil novú spoločnosť, ktorá ohrozila žalobcu pri realizácii dodávok pre objednávateľov na prepravu tovaru. Súd skúmal, či žalovaný získaval klientov žalobcu a teda či sa dopustil nedovoleného konania. Žalobca s poukazom na ust. § 17 Obchodného zákonníka tvrdil, že interné informácie o klientoch žalobcu, ako sú databáza kontaktov na klientov, obchodná stratégia žalobcu vo všeobecnosti vo vzťahu k jednotlivým klientom a dodávateľom, know how, tvorí obchodné tajomstvo žalobcu. Niet sporu o tom, že H.. X. I., počas výkonu práce u žalobcu priamo viedol rokovania s dodávateľmi a klientmi žalobcu a získal tak informácie o jeho klientoch, databázu kontaktov na klientov, mal o nich informácie a rovnako mal poznatky i o obchodnej stratégii žalobcu (zahrňujúce aj tvorbu cien vo vzťahu k jednotlivým zákazníkom). Sporným však bolo, či H.. I. využil tieto poznatky na založenie a vedenie spoločnosti žalovaného, ktorej konateľom bol jeho syn, na získanie klientov žalobcu, alebo aj pri tvorbe obchodnej stratégie a teda či porušil obchodné tajomstvo žalobcu na vlastné komerčné účely, alebo na účely žalovaného. V prvom rade treba zdôrazniť, že žalobca skutočnosti tvoriace obchodné tajomstvo, ktoré mal žalovaný po zneužití, nekonkretizoval. Neuviedol ktoré konkrétne informácie a akým spôsobom žalovaný zneužil u ktorého klienta, kedy a akým spôsobom k tomu malo dôjsť, v ktorom konkrétnom čase a akým konkrétnym spôsobom sa mal žalovaný dopustiť konania, ktoré odporuje dobrým mravom hospodárskej súťaže a v čom konkrétne malo toto konanie spočívať. Žalovaný namietal, že všetky informácie, ktoré pri svojej činnosti využíval, boli verejne dostupné na internete a ani neboli žalobcom utajované spôsobom ako obchodné tajomstvo. Žalobca túto obranu žalovaného žiadnym spôsobom nespochybnil a nepreukázal, ktorá z informácií ktoré mal žalovaný v hospodárskej súťaži využívať, nebola verejne prístupná. Dôkazné bremeno v tomto prípade bolo na žalobcovi, aby preukázal, že žalovaný bol oboznámený s informáciami, ktoré mali tvoriť predmet obchodného tajomstva žalobcu, mal vedomosti o jeho cenových ponukách a know how.

67. Žalobca Firemnou smernicou o obchodnom tajomstve a zákaze konkurencie zo dňa 15.07.2018, ktorú žalovaný podpísal (č.l. 28) definoval, že v zmysle čl. 1 tejto smernice sú obchodným tajomstvom podľa písm. a) dodávateľské a odberateľské obchodné zmluvy a ich prílohy, podľa písm. b) cenové ponuky a dopyty obchodného charakteru d) databázy obchodných klientov vrátane minulých a súčasných (písanej alebo elektronickej podobe). Obsahom uvedenej Firemnej smernice však nie je špecifikácia obchodných kontaktov, ani cenových ponúk. Ak by teda aj H.. X. I. skutočne sprístupnil žalovanému informácie, ktoré však nie sú obsiahnuté vo Firemnej smernici a teda netvorí obchodné tajomstvo, o ktorých žalobca tvrdí, že ich žalovaný zneužil (čo v prejednávanej veci preukázané nebolo), neuniesol žalobca vo vzťahu ku svojim tvrdeniam dôkazné bremeno. V tomto smere žalobca podľa názoru súdu nielenže neuniesol dôkazné bremeno, ale neuniesol ani bremeno tvrdenia. Vo vzťahu k existencii obchodného tajomstva žalobcu súd uvádza, že k tomu, aby mohlo ísť o obchodné tajomstvo v zmysle § 17 Obchodného zákonníka je nutné, aby boli súčasne splnené všetky znaky stanovené zákonom. Musí ísť o skutočnosti obchodnej, výrobnéj, alebo technickej povahy súvisiacej s podnikom, ktoré majú aspoň potencionálnu (materiálnu, či nemateriálnu) hodnotu, nie sú v príslušných obchodných kruhoch bežne dostupné, ktoré majú byť podľa vôle podnikateľa utajené (podnikateľ musí túto vôľu dostatočne rozpoznatelným spôsobom prejavíť) a nakoniec podnikateľ tomu zodpovedajúcim spôsobom

utajenie zabezpečuje, čím prejavuje vôľu utajiť tieto skutočnosti. Žalobca tvrdil, že informácie o klientoch tvoriacich obsah jeho obchodného tajomstva a ich utajenie bolo zabezpečené dojednaním vo Firemnej smernici. Aby bolo možné považovať skutočnosti za obchodné tajomstvo žalobcu, je okrem iného potrebné, aby zabezpečil utajovanie týchto skutočností nielen pred žalovaným, ale aj pred ďalšími osobami. Žalobca však túto skutočnosť nepreukázal. Okrem podpisu H.. X. I. Firemnú smernicu dňa 15.07.2008 podpísalo ďalších desať zamestnancov. Žalobca však nepreukázal, že by aj v prípade, ak by sa mal žalovaný mal dozvedieť nejaké utajované skutočnosti, tieto by sa mal dozvedieť len od H.. X. I., na toto svoje tvrdenie nenavrhol ani žiadny dôkaz. Vychádzal len z vlastnej domienky, ktorá pramenila v jeho vlastnom presvedčení. Toto tvrdenie však zostalo nepreukázané. Navyše cenové ponuky žalobcu museli byť známe aj všetkým jeho obchodným partnerom. H.. X. I. teda preukázateľne nebol jedinou osobou, ktorá disponovala dôvernými informáciami žalobcu, ktoré žalobca považoval za obchodné tajomstvo. Žalobcom tvrdené údaje, ktoré mali byť predmetom obchodného tajomstva o telefónnych číslach a kontaktoch na klientov, ktoré sú verejne dostupne na internete a cenových ponukách, ktorých zodpovedajúcim spôsobom žalobca nedokáže ani utajiť a ktoré považoval za svoje obchodné tajomstvo a ich „prípadné zneužitie“ H.. I. označil za konanie odporujúce dobrým mravom súťaže, však nemôžu spĺňať definíciu obchodného tajomstva. Navyiac žalobca nepreukázal, ktoré konkrétne dôverné informácie, ktoré sú uvedené vo Firemnej smernici, boli oznámené žalovanému a či vôbec niekto ich žalovanému sprostredkoval. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že skutočnosti týkajúce sa kontaktov a cenových ponúk žalobcom, označené v priebehu konania žalobcom ako obchodné tajomstvo, ako aj ďalšie informácie, ktoré žalobca v priebehu konania nekonkretizoval, ale tvrdil, že ich žalovaný zneužil na odlákavie klientov, netvorili obchodné tajomstvo, pretože v tomto prípade absentoval jeden zo znakov a to zodpovedajúci spôsob ich utajenia žalobcom.

68. Súd sa stotožnil s obranou žalovaného, ktorý namietal, že kontakty (e-mailové adresy, telefónne čísla) odberateľov a dodávateľov boli a sú na internete verejne dostupné, preto v konkurenčnom prostredí si mohol vyhľadať a osloviť potencionálnych odberateľov akýkoľvek súťažiteľ v tejto oblasti hospodárskej súťaže (viď webové stránky). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 133/1999, v zmysle ktorého: „Dojednanie zmluvných strán o tom, že určité náležitosti zmluvy tvoria predmet obchodného tajomstva nepostačuje na to, aby sa tieto skutočnosti stali obchodným tajomstvom, pokiaľ nenapĺňajú pojmové znaky vymedzené ustanovením §17 Obchodného zákonníka“. V zmysle tohto rozhodnutia na to, aby citlivé informácie o firme boli skutočne chránené, ich nestačí len označiť za obchodné tajomstvo, musia totiž napĺňať všetky jeho znaky. Žalobca databázu klientov síce označuje ako súčasť svojho obchodného tajomstva, no tieto boli a sú bežne dostupné pre konkurenciu, tak na internete, možno ich zistiť i z iných zdrojov a teda nemôže sa domáhať ochrany obchodného tajomstva. V tejto súvislosti je na mieste aj znenie §19 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého právo k obchodnému tajomstvu trvá, pokiaľ trvajú skutočnosti uvedené v §17. Databáza klientov, obchodná stratégia a know how, boli síce žalobcom uvedené ako skutočnosti predstavujúce jeho obchodné tajomstvo, avšak takéto označenie bez ďalších dôkazov súd považuje za vágne a nenapĺňajú znaky obchodného tajomstva. Žalobca v rámci svojej obchodnej podnikateľskej činnosti uzatvára zmluvy o spolupráci s tretími osobami, dodávateľmi, odberateľmi tovaru, pričom podmienky spolupráce sú verejne dostupné v podnikateľskom prostredí ktorémukoľvek subjektu a o realizácii spolupráce rozhoduje výlučne otázka trhovej ponuky a dopytu.

69. Logickou sa javí i ďalšia námietka žalovaného, ktorý skutočnosť, že žalovaný spolupracuje pri výkone svojej obchodnej činnosti aj s niektorými rovnakými klientmi ako žalobca, nemožno považovať za nič neobvyklé. Rovnaké služby okrem žalobcu a žalovaného poskytuje aj mnoho iných podnikateľov, čo potvrdil sám konateľ žalobcu na pojednávaní, kedy uviedol, že len v samotnom Q. E. nad I. je minimálne desať takýchto subjektov.

70. Tvrdenie, že konaním žalovaného malo dôjsť k porušeniu § 19b ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, teda neoprávnenému zásahu do jeho povesti, žalobca nekonkretizoval. Za zavádzajúce a nepreukázané považuje súd tvrdenie žalobcu, podľa ktorého malo výlučne konaním žalovaného dôjsť k úbytku klientov, s čím súvisí pokles jeho zisku a poškodenie dobrého mena u zákazníkov. V prejednávanej veci síce žalobca uvádza, že k poklesu jeho ziskov došlo v dôsledku nedovoleného konania žalovaného, avšak následne na valných zhromaždeniach, ktoré sa konali dňa 21.01.2011 a dňa 23.03.2017 sám, prostredníctvom svojich vlastných štatutárnych zástupcov svojim akcionárom tvrdí, že sa tak stalo z dôvodu nezdravej finančnej situácie v spoločnosti, z dôvodu nedostatku disponibilných finančných prostriedkov, keďže nie sú uzavreté žiadne dlhodobé kontrakty, ktoré by zabezpečovali stabilitu

spoločnosti, čo je následkom finančnej krízy od roku 2009 a neskorším uvalením sankcií na Y.. Žalobca tým sám vyvracia svoje vlastné tvrdenia, ktoré nemožno hodnotiť inak ako účelové. Navyše nemožno prehliadnúť i samotné vyjadrenie konateľa žalobcu H.. O., ktorý na pojednávaní dňa 12.04.2019 pred súdom tvrdil, že finančné problémy žalobcu vznikli ako následok stavby sídla firmy a ako následok kúpy colného skladu. Žalobca zobral úver, ktorý nedokázala spoločnosť utiahnuť. V rámci korektnosti obchodných vzťahov bol žalobca nútený odrieknuť jednu zákazku, s ďalšími dvoma klientmi žalobca uzavrel splátkový kalendár, dlh im žalobca spláca v splátkach. Z dôvodu finančných problémov mal žalobca v rozhodnom období len dvoch kmeňových zamestnancov, ktorí boli riadne platení H.. W. a p. F., ostatní zamestnanci pracovali len na dohodu, zarábali v rozpätí od 200,- do 300 Eur mesačne. Od r. 2009 žalobca nevyplácal žiadne dividendy, tantiémy, odmeny. Podľa vyjadrenia štatutárneho zástupcu žalobcu k strate zákaziek žalobcu došlo jednak z objektívnych dôvodov, jednak z dôvodu zlého rozhodovania, ktoré urobil osobne H.. O. spolu s p. H.. I., išlo o ich spoločné rozhodnutie. Zároveň však naďalej tvrdil, že sa na tom podieľalo aj nekalosúťažné konanie žalovaného.

71. Po vykonanom dokazovaní, vyhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že tvrdenie žalobcu o nekalosúťažnom konaní žalovaného v prejednávanej veci nebolo preukázané. Žalobca nepreukázal, že by H.. X. I. po odchode od žalobcu nastúpil k žalovanému, keďže naopak žalovaný preukázal, že H.. I. podnikal v oblasti predaja stavebného materiálu. Z vykonaného dokazovania nevyplýva, ktorí konkrétni odberatelia žalobcu s ním prestali obchodovať a obchodujú so žalovaným. Rovnako žalobca nepreukázal, ktorých (a či vôbec) obchodných partnerov stratil v dôsledku príčinnej súvislosti medzi nekalosúťažným konaním žalovaného spočívajúcim v zneužití jeho obchodného tajomstva. Treba prisvedčiť obrane žalovaného, že uzatváranie a ukončovanie spolupráce podnikateľských subjektov je prirodzeným princípom výkonu podnikania v otvorenom podnikateľskom prostredí predstavuje podnikateľské riziko, s ktorým by mal podnikateľ rátať. Vychádzajúc z procesnej situácie prejednávanej veci súd poukazuje, že žalobca len všeobecne konštatuje, že žalovaný mal porušiť obchodné tajomstvo a zasiahnuť do jeho dobrej povesti a konať nekalosúťažne, parazitovať, z čoho mala žalobcovi vzniknúť ujma, pričom tieto skutočnosti a ujmu nepreukázal dôkazmi, aj keď táto povinnosť je na ňom. Žalobcom predložený listinný dôkaz - tabuľka straty ziskovosti a prehľad tržieb nemá žiadnu výpovednú hodnotu. Je to produkt žalobcu, ktorý nie je podložený relevantnými účtovníctvom žalobcu. Súd poukazuje aj na skutočnosť, že žalovaný ani nepreukázal, že H.. I. porušil obchodné tajomstvo, pričom táto dôkazná povinnosť je na ňom, svoje tvrdenia súdu musí hodnoverným spôsobom preukázať, inak predstavuje len dohady a špekulácie. Žalobca nepreukázal, že H.. X. I. poskytol informácie, ktoré mali tvoriť predmet obchodného tajomstva žalobcu tretej osobe t.j. žalovanému. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nebolo súdu preukázané, že by sa žalovaný dopustil nekalosúťažného konania, ktoré bolo spôsobilé privodiť ujmu inému súťažiteľovi, t.j. žalobcovi. Nebolo súdu preukázané, že by žalovaný mal použiť vo svoj prospech, alebo v prospech tretích osôb pripravované cenové ponuky. Nebolo ani konkretizované žalobcom tvrdené neoprávnené sprístupnenie dôverných informácií zo strany H.. X. I. žalovanému, ako inému súťažiteľovi, ktoré mali tvoriť obchodné tajomstvo žalobcu, následkom ktorého mal žalobca stratiť klientov. Žalobca nešpecifikoval, ktoré konkrétne informácie (aj prípadne od ďalších osôb) mali byť žalovanému poskytnuté a ktorých konkrétnych klientov následkom toho stratil a ktoré konkrétne informácie mal využiť žalovaný, ktorými sa mal dopustiť nekalosúťažného konania. Žalobca nepreukázal v konaní ani ďalšie svoje skutkové tvrdenia o tom, že H.. I. by po skončení pracovného pomeru pracoval u žalovaného, resp. že zúčastňoval sa na jeho podnikaní. Žalobcom predložené čestné prehlásenia (č.l. 266 - 268), ktoré podpísali U. O., G. E., X. S., B. S., spochybnili samotní svedkovia, ktorí boli následne vypočutí a ktorí zhodne uviedli, že tieto čestné prehlásenia napísal samotný konateľ žalobcu H.. W.. Svedok G. E. v následnej výpovedi síce potvrdil, že s p. I. rozprával telefonicky o tom, či sú pre žalovaného pristavené vozne na prekládku oceľových tyčí, no nevedel jednoznačne uviesť, či sa telefonicky rozhovor uskutočnil s p. I. starším, alebo mladším. Svedok U. O. síce vo svojej výpovedi uviedol, že na železnici vybavoval veci aj H.. X. I., no nevedel uviesť, či to bolo pred rokom 2009, alebo neskôr. Pokiaľ ide o výpoveď p. X. S., ktorý osobne videl H.. X. I. otvárať, kontrolovať a fotiť vozne pred nakládkou tyčí a aj po nej, ten mal za to, že menovaný vybavoval veci pre žalobcu, keďže nakládka sa týkala prepravy, ktorú mal obstarávať žalobca. Výpoveď svedka B. S., ktorý mal na žiadosť H.. O. vypočuť jeho rozhovor so svedkom F. v kaviarni v S. D. namietal žalovaný, keďže spôsob, ktorým mal svedok získať informácie o p. F., neboli získané zákonne. Navyše svedok sám potvrdil, že p. F. nevidel, ani by ho nevedel identifikovať. Ani jeden z vypočutých svedkov nevedel s určitosťou preukázať, že H.. X. I., sa zúčastňoval na podnikaní žalovaného. Nebolo sporu o tom, že menovaný H.. I. po ukončení pracovného pomeru so žalobcom podnikal v oblasti stavebníctva, predaj maloobchodu a veľkoobchodu. Takého podnikanie však nespĺňa nekalosúťažné

konanie. Skutočnosť, že si žalovaný založil od 12.01.2010 spoločnosť I. W. s.r.o., E. nad I. a teda vznikla ďalšia spoločnosť ako ďalší súťažiteľ na trhu vnútroštátneho a medzinárodného zasielateľstva, posúdil súd ako realizáciu práva žalovaného podnikateľ. Realizácia slobody podnikania však nie je konaním odporujúcim dobrým mravom súťaže a preto také konanie nenapĺňa znaky generálnej klauzuly nekalosúťažného konania.

72. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v priebehu sporu neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho titulu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Ak teda žalobca tvrdil, že sa žalovaný dopustil nekalosúťažného konania, bolo jeho povinnosťou označiť a predložiť súdu relevantné dôkazy na preukázanie tejto skutočnosti. Žalobca v konaní dôkazné bremeno preukázaním tvrdených skutočností neunesol. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, keďže žalobca v konaní nepreukázal ním tvrdenie konanie žalovaného, ktoré malo odprovať dobrým mravom súťaže a preto súd žalobu zamietol.

73. Súd s poukazom na procesnú hospodárnosť nezaoberal sa žalobcovou uplatnenou výškou náhrady škody a peňažnej satisfakcie, keďže dospel k záveru, že nie je daný ani ich právny základ.

74. Pre úplnosť súd uvádza, že žalobca špecifikoval svoj nárok na zapltenie sumy 27.058,87 Eur ako nárok na náhradu škody, finančné zadosťučinenie, teda vydanie bezdôvodného obohatenia. V následnom písomnom podaní zo dňa 05.06.2018, žalobca doplnil, že pokiaľ sa žalobca domáha plnenia titulom náhrady škody, ktorá mu bola spôsobená žalovaným v dôsledku nekalosúťažného konania, žalobca, ako procesná strana, vníma a je si vedomá, že pre úspešnosť v spore je nevyhnutné unesenie dôkazného bremena. Preto žiadal, aby v prípade, ak bude mať súd za to, že nárok na náhradu škody nebol dostatočne preukázaný, rozhodol v zmysle alternatívneho petitu, teda aby zaviazal žalovaného na zapltenie primeraného zadosťučinenia v peniazoch v rovnakej výške, ako je vyčíslená náhrada škody.

75. V tejto súvislosti súd uvádza, že podľa súdnej teórie je alternatívny petit žiadosťou, aby súd zaviazal žalovaného na dve (alebo viaceré) alternatívne plnenia. Prichádza do úvahy tam, kde z hmotného práva vyplýva, že záväzok je možné splniť viacerými spôsobmi a že právo voľby má dlžník (§ 561 Občianskeho zákonníka). V týchto prípadoch je použité alternatívneho petitu pre žalobcu nevyhnutné, inak žaloba nemôže uspieť. Ak dlžník uplatní právo voľby počas konania, súd ho zaviazá iba na plnenie, ktoré si zvolí a vo zvyšku žalobu zamietne. Ak právo voľby dlžník počas konania nevykoná, výrok rozsudku znie alternatívne.

76. V prejednávanej veci, napriek takto formulovanej žiadosti žalobcu, ktorý žiadal o vydanie alternatívneho petitu, súd konštatuje, že v danom prípade sa nejedná o alternatívny petit, keďže v oboch prípadoch, tak na priznanie náhrady škody i na priznanie primeraného zadosťučinenia sa žalobca nesporne domáha finančného plnenia, teda zapltenia sumy 27.058,87 Eur. Mimo finančného plnenia nie je možné plniť iným spôsobom. Žalobca nepreukázal dôvodnosť nároku na zapltenie žalovanej sumy ani z jedného zo žalobcom uvádzaných dôvodov, keďže nebol splnený základný predpoklad, ktorým je nekalosúťažné konanie žalovaného. Žalobca neunesol dôkazné bremeno. Jeho povinnosťou bolo totiž preukázať nielen to, že mu klesol obrat, ale aby bol v spore úspešný musel by preukázať, že mu obrat klesol v dôsledku nekalosúťažného konania žalovaného, ktoré vyplývalo zo zneužitia informácií, ktoré mu poskytol H.. I. (prípadne iná osoba) a že bolo jeho priamym následkom. Súd už len poznamenáva, že iné dokazovanie sa vykonáva pri náhrade škody a iné v konaní o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. V prípade priznania žalovanej sumy titulom vzniku škody by žalobca okrem predpokladu vyššie spomínaného nekalosúťažného konania musel preukázať vznik škody v dôsledku nedovoleného konania žalovaného, nespochybniteľným spôsobom jej výšku a príčinnú súvislosť. V prípade, že by sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia, musel by preukázať, že mu vznikla nemajetková ujma.

77. Formy, v akých možno primerané zadosťučinenie poskytnúť sú rôzne. Môže to byť ospravedlnenie, ale aj vyplatenie peňažnej sumy. Poskytnutie zadosťučinenia v peniazoch prichádza do úvahy najmä v prípade, ak ujma, svojou povahou nemajetková, bude mať negatívne majetkové dopady (najčastejšie v podobe straty klientely), ktoré ani zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia nebude môcť vrátiť. Zákon spresňuje, že zadosťučinenie poskytnuté poškodenému súťažiteľovi musí byť primerané. Pokiaľ

ide o rozsah, možno teda povedať, že na rozdiel od žalobného nároku na náhradu škody, kde priznaná náhrada odškodňuje v zásade všetku spôsobenú škodu, poskytnuté zadosťučinenie bude spôsobenú ujmu nahrádzať primerane. V prípade kritérií pre určenie primeranej výšky peňažného zadosťučinenia Najvyšší súd SR v jednom zo svojich rozhodnutí vychádza z rozsahu a intenzity nekalosúťažného konania k pomere k vykázanému zisku žalovaného v roku, v ktorom došlo k realizácii nekalosúťažného konania (R48/2001). Na základe vyššie uvedených skutočností potom možno konštatovať, že nekalosúťažné konanie žalovaného malo závažný dopad na obchodné aktivity žalobcu v podobe výrazného prepadu ziskov.

78. Primerané zadosťučinenie v peňažnej forme možno prirovnať k pokute, ktorá priamo zasahuje majetok rušiteľa. Nemožno si ju však zamieňať s náhradou škody. Kým primerané zadosťučinenie nahrádza nemajetkovú ujmu, náhrada škody nahrádza ujmu majetkovú, teda reálne zmenšenie majetku poškodeného, ušlý zisk. Voľba formy zadosťučinenia závisí na žalobcovi, ale spočíva na ňom aj bremeno tvrdenia, dôkazné bremeno, opodstatnenosti a oprávnenosti voľby. Peňažná forma primeraného zadosťučinenia nastupuje po vyčerpaní možnosti nepeňažnej satisfakcie. K tomu, aby súd mohol konaním z nekalej súťaže príslušnému účastníkovi priznať právo na primerané zadosťučinenie v peniazoch, musí byť v konaní preukázané, že tento účastník utrpel v súvislosti s konaním nekalej súťaže nemajetkovú ujmu a to v takom rozsahu, alebo takého druhu, že nestačí vyrovnanie primeraným zadosťučinením nepeňažnej forme. Až potom možno hovoriť, aká suma požadovaná na zaplatenie, ako zadosťučinenie je primeraná na vyrovnanie vzniknutej nemateriálnej ujmy. Žalobca tvrdil, že nemateriálna ujma mu mala vzniknúť stratou klientely, pričom k tomu malo dôjsť v dôsledku nekalosúťažného konania žalovaného. Súd mal za to, že žalobca nepreukázal, že k strate klientely malo dôjsť v dôsledku konania žalovaného. Žalobcom predložené dôkazy a to ním vypracovaná tabuľka, ktorá je súčasťou žaloby, ani kniha pohľadávok za r. 2009 až 2012, s ohľadom na vyjadrenia predsedov valných zhromaždení spísaných formou notárskych zápisníc a vyjadrenia štatutárneho zástupcu žalobcu H. O., ktorý ozrejmil finančné problémy žalobcu, ktoré vznikli v roku 2009 nesprávnym rozhodnutím spoločnosti o financovaní stavby sídla žalobcu a kúpe colného skladu, odrieknutím zákaziek, bez ďalšieho nepreukazujú vyššie uvedené tvrdenie žalobcu. Na trhu navyše v mieste podnikania žalobcu pôsobilo minimálne ďalších desať firiem s rovnakým predmetnom, preto je otázne prečo žalobca tvrdí, že na poklese obratu prevádzky žalobcu sa podieľal práve žalovaný. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, čo bolo skutočným dôvodom poklesu ziskov žalobcu a teda ani to, či konanie žalovaného zapríčinilo stratu jeho klientely. Žalobca nepreukázal ani to, že mu mala v dôsledku konania žalovaného vzniknúť nemajetková ujma, ktorá je podmienkou priznania primeraného finančného zadosťučinenia. Pokles obratu žalobcu, jeho zisku neznamená poškodenie dobrej povesti, jedinečnosti, rozlišovacej spôsobilosti, ani stratu prestíže žalobcu, ale preukazuje ujmu materiálnej povahy. Žaloba nepredložil, ani neuviedol súdu žiaden dôkaz na preukázanie, že mu vznikla nemajetková ujma. K tomu, aby súd mohol konaním nekalej súťaže príslušnému účastníkovi priznať právo na primerané zadosťučinenie v peniazoch, musí byť v konaní preukázané, že tento účastník utrpel v súvislosti s konaním nekalej súťaže nemajetkovú ujmu a to v takom rozsahu, alebo takého druhu, že nestačí vyrovnanie primeraným zadosťučinením v nepeňažnej forme. Žalobca nepreukázal súdu, že by mu nekalosúťažným konaním žalovaného vznikla nemajetková ujma. Súd preto žalobu zamietol.

79. Súd nevykonal dôkaz výsluchom svedka H. F. V., ktorý na pojednávaní dňa 06.06.2018, súdu ozrejmil, že svedeckou výpoveďou by porušil povinnosť mlčanlivosti s trestnoprávnymi následkami, preto odmietol vypovedať ako svedok. Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 20.12.2018 sám žalobca uviedol, že upúšťa od výsluchu svedka H. V., ktorého žiadal vypočuť, nakoľko tento svedok, vzhľadom na opakované zamietavé stanovisko P., nebol pozbavený povinnosti mlčanlivosti.

80. Rovnako súd nevykonal výsluch svedka H. G. E.. Menovaný nemohol byť vypočutý na pojednávaníach vzhľadom k svojmu zdravotnému stavu. Súd sa v zmysle § 193 ods. 3 CSP pokúsil svedkovi položiť otázky uznesením zo dňa 03.09.2018 sp. zn. 16Cb/7/2010-397, no vzhľadom ku skutočnosti, že ide o onkologického pacienta 4. kategórie, ktorý je hospitalizovaný v T. nemocnici L. V. v S., je napojený na prístrojoch a nie je vôbec schopný komunikácie, ktorú správu poskytla jeho manželka G. E. (č.l. 441), od vykonania tohto dôkazu, so súhlasom strán sporu, upustil.

81. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd priznal strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

82. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku o náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

83. Podľa § 262 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

84. O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP a žalovanému i intervenientovi na strane žalobcu, ktorí bol v konaní úspešní priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie podľa § 365 ods.1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní svoju povinnosť uvedenú vo výrokovej časti tohto rozsudku, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).